PuntBCN

'No podem revolucionar res amb paraules.
Només amb la vida'

PuntBCN, un lloc de vida

'No podem revolucionar res amb paraules. Només amb la vida'.

El maig de 2016 es va celebrar PuntBCN, **un esdeveniment cultural de diàleg entre homes d'idees, creences, cultures i tradicions diferents.** Enmig de la ciutat de Barcelona, el centre cívic Cotxeres-Casinet de Sants va albergar un lloc d'encontre per a la construcció comuna.

Els actes programats, com taules rodones i espectacles, van comptar amb la participació de **persones que busquen col·laborar en la construcció del món i comunicar la passió que els mou.**

Al llarg de dues jornades, **centenars d'assistents van gaudir dels diferents actes de PuntBCN,** que abordaren temes tan diversos com el significat del treball, la importància de l'educació i els reptes de l'exclusió social.

A PuntBCN ho arrisquem tot pel desig de justícia, de veritat i de bellesa que constitueix el **cor de cada home: aquest és el fonament de tot diàleg autèntic.**

PuntBCN és un lloc de vida obert a tothom.

Presentació

Un lloc de trobada i diàleg

Inauguració a càrrec d'Enric Vendrell, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, i de Lluís Bou, director de PuntBCN.

Reseum PuntBCN:
https://www.youtube.com/watch?v=yk2GUH3faPQ
Resum de PuntBCN

Inauguració de l'exposició

De la meva vida a la vostra

L'exposició va presentar la vida de Giussani i va documentar l'arribada de la seva experiència educativa a Barcelona fa més de trenta anys, així com tot el que ha generat arreu de Catalunya.

Vídeo de l'exposició:
https://www.youtube.com/watch?v=I6EVYtxV7pk

Taules rodones

Jordi Casanovas, emprenedor i fundador del grup Kuinuxtu: "La gent necessita un al·licient per sentir-se útil, no només els beneficis o els ingressos. Es tracta de canviar la manera de veure les coses. El que he après ho ensenyo als demés. **Vull ensenyar el que a mi m'hauria agradat aprendre**".

Jordi Casanovas, convidat com a ponent d'una de les taules rodones, va decidir quedar-se a PuntBCN i participar com a voluntari.

Si els homes no construeixen, com viuran?

Juan Guerrero, Pilar Chiva i Jordi Salvador

Per què no entrem també nosaltres en el riu de l'alegria?

Jesús de Alba, Giuseppe Vitrano i Mercé Canet Ponsa

Mercè Canet, treballadora social de l'Institut Català de la Salut, va presentar la seva ponència sobre exclusió social al costat de Jesús de Alba, fundador de l'obra d'assistència als drogodependents Bocatas. Aquest últim, després d'introduir l'experiència de Pino Vitrano, sacerdot dels barris marginals de Palerm, va afirmar que " **a la perifèria on desapareix el mantell d'ideologia que cobreix la manera com ens relacionem amb les coses** i emergeix autènticament la realitat".

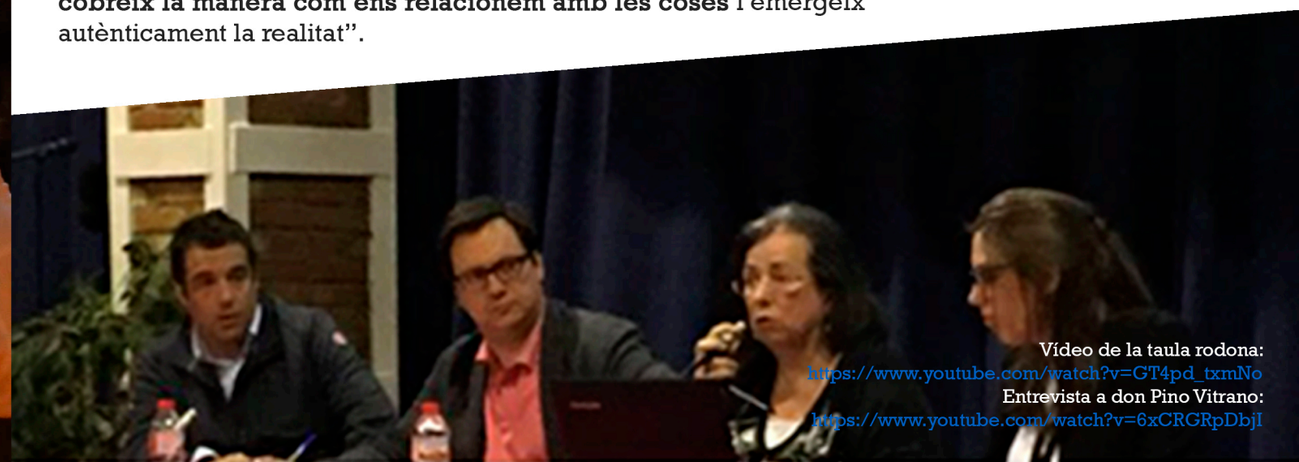

Vídeo de la taula rodona:
https://www.youtube.com/watch?v=GT4pd_txmNo
Entrevista a don Pino Vitrano:
https://www.youtube.com/watch?v=6xCRGRpDbjI

Vetllada de cants populars

D'on brollen aquests cants?

Programa i lletra dels cants:
http://puntbarcelona.cat/cants.pdf

Llista de reproducció de la vetllada de cants:
https://www.youtube.com/playlist?list=PL5Xpsz3HPEhLbhL1GkCe7Z4sOg5hVVPmt

Els cants populars ens van fer participar
d'una experiència profundament humana que arribava des de
Portugal, Rússia, Brasil, Japó, EUA, Perú, els Alps i la Costa Brava catalana.
La música brolla de la necessitat humana: necessitat d'amor, necessitat de justícia,
necessitat de salut, necessitat de bellesa, necessitat de primavera. **Els cants populars neixen de l'experiència d'un poble, expliquen fets particulars de la seva tradició i expressen una humanitat que podem reconèixer.**
Pobles de diferents tradicions canten una cosa en comú:
la necessitat de la qual brollen.

L'acte central

No podem revolucionar res amb paraules, només amb la vida

En una glossa d'excel·lent i delicat rigor intel·lectual, Antoni Puigverd va desgranar els moments essencials de la vida de Giussani: "el més interessant –va dir– ha estat descobrir en Giussani que l'obediència no té res a veure amb la submissió. **Giussani va obeir a la presència de l'altre i de les coses,** perquè són expressió de Déu. Per això ha tingut una vida tan intensa".

Puigverd, en un diàleg autèntic i ple d'admiració mútua, va compartir taula amb Alberto Savorana, l'autor del llibre.

Presentació sencera del llibre Luigi Giussani. Su vida:
https://www.youtube.com/watch?v=h491Handpj4

Antoni Puigverd

El periodista i escriptor Antoni Puigverd i Romaguera, després de presentar la biografia de Luigi Giussani en Punt BCN, va publicar aquest article La Vanguardia el diumenge 29 de maig.

RELIGIÓ

Més informació sobre l'actualitat religiosa a: http://www.catalunyareligio.cat

FE EN EL MÓN Antoni Puigverd

Arrogància o alegria

Capaneu era un guerrer fort i arrogant. Durant el setge de Tebes, va proclamar que ni tan sols Zeus podria evitar la seva victòria. Zeus li va enviar un llamp, que el va esclafar. Ho explica Èsquil. El personatge reapareix a la *Comèdia* de Dante (Infern, cant XIV). Ha d'aguantar una eterna pluja de foc, però continua maleint Déu.

Alberto Savorana reporta indirectament el mite de Capaneu en la seva monumental biografia de Don Giussani, el fundador de Comunione e Liberazione (*Luigi Giussani: su vida*, Ed. Encuentro, 2015), que vam presentar l'altre dia a Barcelona. Vet aquí l'anècdota: un noi visita el confessionari del jove capellà Giussani per dir-li: "Miri, jo no crec, vinc per força, la mare m'hi empeny". Parlen una estona i, bon alumne de lletres, el noi cita Capaneu. "No em pot negar que la veritable alçada de l'home és la de Capaneu de Dante, el gegant que desafia Déu dient: 'Jo no puc alliberar-me de les cadenes amb què m'empresones, però no em pots impedir que et maleeixi'. Aquesta és la veritable altura de l'home". Després d'uns segons de vacil·lació, Giussani li respon: "Però no és encara més gran estimar l'infinit?". El noi se'n va, però al cap d'uns mesos torna, dient: "M'està rosegant per dins com un corc la seva frase: 'No és encara més gran estimar l'infinit?'".

L'anècdota és una de les que reporta la colossal biografia que ha escrit Savorana, director de la revista *Tracce* (n'hi ha versió en castellà: *Huellas*) i portaveu de Comunione e Liberazione. Si l'he triada entre mil és perquè va determinar un gir en la vida de Don Giussani: abandonant la carrera d'estudiós, va dedicar-se als joves. En contacte amb els escolars s'adona que, en una època d'omnipresència catòlica, els nois ignoren del tot la fe. Entre els catòlics es dóna per fet que els principals esculls de la fe són externs: materialisme, laicisme, relativisme, hedonisme. Però Giussani detecta que l'escull principal és a dins del catolicisme: i és que, per a la major part dels batejats, la fe no respon a una motivació interna, no incideix en el comportament social i abona el clima d'escepticisme en què fructifiquen les ideologies que la suplanten.

"No visc en va: és la meva obsessió", aquesta idea que regia la vida de Giussani es va anar convertint en el cor de Comunió i Alliberament (CA). Una vida plena de sentit, expremuda sense pausa en el descobriment de Crist, l'amic que la va revolucionar. CA no és un moviment eclesial més, no busca reformar l'Església. Busca confrontar-se amb la realitat d'un món canviant, en procés de laïcització; un món nominalment cristià però que prescindeix de la fe en tot allò que és vital: amor, estudi, treball, política, diversió.

En plena ebullició de l'esquerra universitària, un corrent cristià es va atrevir a abanderar l'alliberament com a complement de la comunió. Els *cielini* (per les sigles de CL) van ser caricaturitzats com el braç estudiantil democristià; i si bé van cometre alguns errors en aquest sentit, el seu moviment persisteix per la naturalitat amb què experimenten la fe com a presència il·luminadora de la vida. "Crist no és al cel entre legions d'àngels des d'on indica els valors morals que s'han d'observar a la Terra! Crist és a dins de la meva relació amb qualsevol cosa, amb qualsevol persona, en qualsevol cas (...). La relació amb la gent i amb les coses és una lent que reflecteix la presència, una presència!". Per Giussani l'experiència cristiana no pot descansar només en la tradició, ja molt esfilagarsada, sinó en la presència de Crist, entesa com el reconeixement de l'altre i, per tant, en la vivència comunitària.

L'obediència a Crist i l'Església va caracteritzar la seva vida. Tant que, abans de morir, deia a la seva germana Livia: "Recorda que he obeït, sempre he obeït". Podríem considerar l'obediència com la línia vermella que separa la premodernitat de la modernitat. L'home contemporani, com Capaneu, no vol obeir. Maleeix Déu o en prescindeix. Vol ser Déu, tot i que generalment resta esclau d'objectes, passions, ideologies. Ara bé, l'obediència de Giussani no apel·la pas a un Déu abstracte, sinó a la presència de l'altre. L'obediència cristiana –ve a dir– no és submissió, sinó amor, no és acatament sinó alegria per cada instant de trobada amb l'altre. La vivència de l'instant, en cultivar-se com a llavor de continuïtat, converteix l'alegria en un esbós de l'infinit.●

COMUNIÓ I ALLIBERAMENT

Amb els joves. En aquesta foto del 1956, Luigi Giussani (a la dreta) –que va morir el 2005 als 82 anys– apareix amb un grup de joves del moviment Comunió i Alliberament creat dos anys abans

L'obediència cristiana –ve a dir Giussani– no és submissió, sinó amor, no és acatament sinó alegria per cada instant de trobada amb l'altre

Els voluntaris

Una vida de gratuïtat

Els voluntaris són els protagonistes de PuntBCN. Amics, i amics d'amics, de qualsevol edat i professió, van donar el seu temps de manera gratuïta i desinteressada per compartir l'experiència d'una vida gran.

Una voluntària: "Si es repeteix, compteu amb mi. ¡Ha estat un regal!".

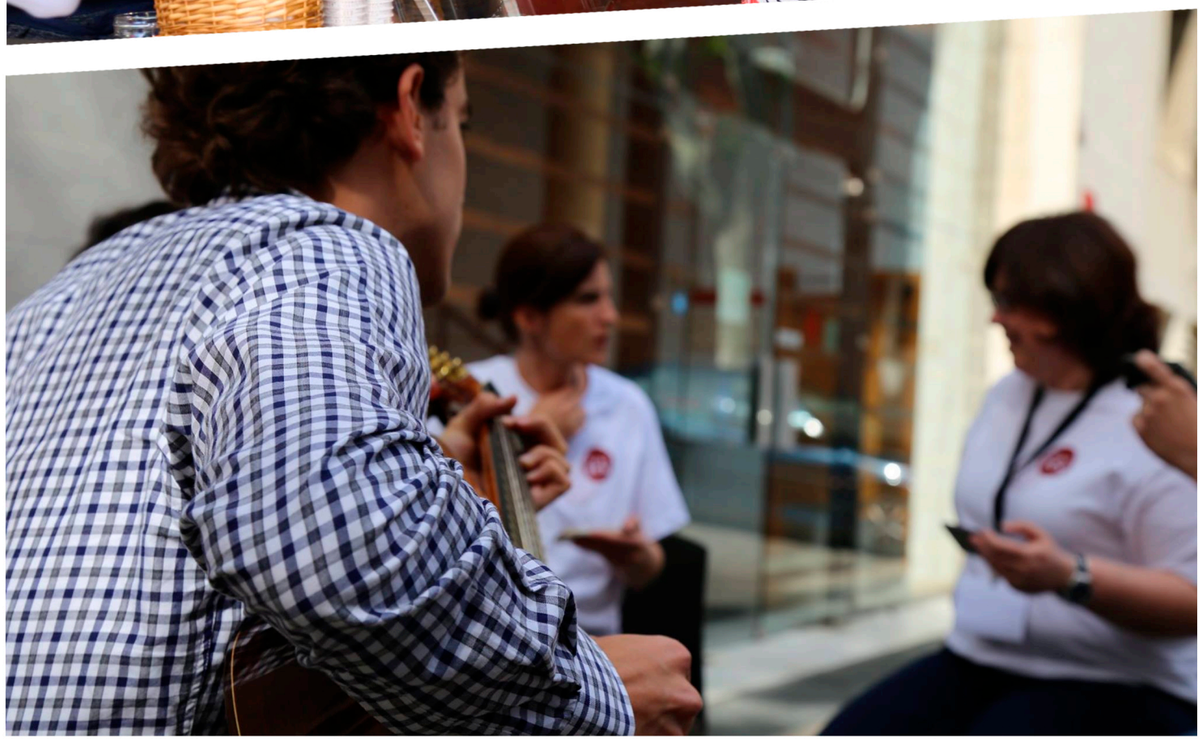

Un testimoni

Una diversitat humana que desperta tota la nostra simpatia

PuntBCN ha estat un lloc on he percebut la vida com una cosa gran. He vist el meu pare plorant com un nen. He vist un afecte i una paciència inusuals davant l'imprevist. He vist molta gent agraïda per la vida de Giussani i per la història que ha generat també a Barcelona. He vist com queien les ideologies i els prejudicis per un encontre. He escoltat cants preciosos en totes les llengües. He escoltat una glossa fantàstica de la biografia del mossèn de Desio feta per Antoni Puigverd. He escoltat que treballar és necessari per a l'home. He escoltat que les perifèries existencials són llocs on no hi arriba la ideologia i on la realitat es mostra com és, una amiga. Però sobretot he sentit novament aquesta diversitat humana que sempre desperta tota la nostra simpatia.

Sponsors de l'edició 2016:

EN CUENTRO

cesal

LEFingenieros
WATER IS OUR DRIVE

Candylu

SERVI FRUIT
El sabor de toda la vida

gelaaati!
DI MARCO

MAGRADA PROYECTOS

familias para la acogida

cdo España